

החלטה

בפני בקשה לביטול פסילה מנהלית על פי סעיף 48 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961.

ביום 25.6.17 ניתן כנגד המבקש צו פסילה מנהלית מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 יום, וזאת מתוקף סמכותו של קצין משטרה, על פי סעיף 47(ה)(3) לפקודת התעבורה.

הצו ניתן בהקשר לדו"ח הזמנה לדין שעניינו נהיגה בשכרות. כעולה מנסיבות הדו"ח, בגופו של המבקש נמצאה כמות המגיעה לכדי 300 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אויר נשוף, כמות העולה על המידה הקבועה בחוק.

לטענת המבקש, מדובר באירוע ראשון מסוגו בעברו.

המבקש טען כי היה באירוע משפחתי, שבה מעט אלכוהול, מבלי שסבר כי הכמות שבגופו עשויה לעלות על המותר, שכן לא חש כלל בהשפעת אלכוהול.

המבקש הפנה לחומר הראיות ממנו עולה כי דו"ח המאפיינים אשר ביצע נמצא תקין והפנה לדבריו של השוטר לפיהם לא הריח מפיו ריח של אלכוהול.

עוד ביקש המבקש להתחשב בעברו התעבורתי המקל, בהתייחס להיותו נהג משאית מקצועי, אשר מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2008 ולחובתו 6 הרשעות קודמות בלבד, כולן ברירות משפט. כמו כן, הציג המבקש נסיבות אישיות חריגות, מהן ניתן ללמוד כי הוא מפרנס יחיד למשפחה בה שני ילדים קטינים אשר תלויים בו לחלוטין.

המבקש סיפר כי הוא עלול לאבד את מקום עבודתו כנהג משאית ב"הוניגמן" בשל הפסילה המנהלית.

המשיבה התנגדה לבקשה. לטענתה, משהציגה ראיות לכאורה לכך שבגופו של המבקש נמצא רף אלכוהול העולה על המותר, די בכך כדי להצדיק את החלטת קצין המשטרה וביקשה מבית המשפט לדחות הבקשה.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

02 יולי 2017

בפ"מ 12169-06-17 וונדמו נ' מדינת ישראל

דיון והכרעה

שני שיקולים מנחים את בית המשפט בדיון בבקשה זו: ראשית, קיום ראיות לכאורה בדבר אשמתו של המבקש, ושנית, האם יש בהמשך נהיגתו, כדי לסכן את שלום הציבור.

ראיות לכאורה:

תיק המשטרה הוגש לעיוני.

מעיון בתיק המשטרה עולה, כי ביום 24.6.17 נעצר המבקש לבדיקה שגרתית, במסגרתה נתבקש לבצע בדיקת ינשוף אשר הציגה תוצאה לכאורית של רף אלכוהול בכמות 300 מק"ג בליטר אוויר נשוף.

עוד עולה מחומר הראיות, כי מפיו של המבקש לא נדף ריח של אלכוהול, כי הופעתו הייתה מסודרת, כי הגיב לעניין וכי ביצע את מבחן המאפיינים בהצלחה.

בתיק החקירה נמצא פלט מכשיר הינשוף המעיד על תוצאה סופית של 300 מק"ג אלכוהול.

מטופס השימוע אשר נערך למבקש עולה כי הנימוק להחלטת הקצין התבסס על ביצוע העבירה.

כאמור, בשלב זה של הדיון, די בדו"חות הפעולה, בתוצאת בדיקת הינשוף וכן מאפייני השכרות, ואף בדברי המבקש עצמו, כדי לקבוע כי בידי המשיבה ראיות לכאורה.

מסוכנות:

מסוכנותו של המבקש בנהיגה, נלמדת מנסיבות ביצוע העבירה, מעברו התעבורתי ומרף השכרות אשר נמצא בגופו.

בעניינו, מדובר במבקש שהינו נהג מקצועי אשר מתזיק ברשיון נהיגה משנת 2008 ולחובתו 6 הרשעות קודמות, כולן ברירות משפט קלות.

אין ספק כי ביחס לוותק הנהיגה, מדובר בנהג אשר עברו מעיד כי הוא נהג זהיר ולא נלמדת כל מסוכנות ממנו לציבור המשתמשים בדרך.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

02 יולי 2017

בפ"מ 17-06-12169 וונדמו נ' מדינת ישראל

1 באשר לנסיבות האירוע, מחומר הראיות עולה כי המבקש נעצר בבדיקה שגרתית, כי לא נדף ריח
2 אלכוהול מפיו וכי דו"ח המאפיינים שנערך לו נמצא תקין ותוצאות הדראגר העידו כי מדובר ברף
3 שכרות נמוך ביותר, על גבול אי קיום העבירה.

4
5 מקבלת אני את טענת המבקש כי כלל נסיבות אלה תומכות בטענתו בדבר המסוכנות הנשקפת ממנו
6 לציבור המשתמשים בדרך.

7
8 עיון בהחלטת השימוע שערך קצין המשטרה מעלה כי קצין המשטרה ביסס החלטתו המנהלית על
9 קיומה של העבירה בלבד.

10
11 השאלה הנשאלת היא האם די בכך כדי לבסס החלטה מנהלית בעניינו של המבקש?

12
13 לאחר ששמעתי טעוני הצדדים ועיינתי בחומר הראיות ובנסיבות המקרה, מצאתי כי קצין המשטרה
14 לא פעל באופן ראוי עת לא שקל את כלל הראיות ועברו התעבורתי של המבקש, זאת טרם קיבל
15 החלטתו בדבר פסילת הרישיון.

16
17 אציין, כי מצב בו שוקל קצין המשטרה מסוכנות הנלמדת מנהג, אך ורק על סמך ביצוע העבירה, מבלי
18 שהוא שוקל פקטורים מהותיים נוספים אשר עשויים לסייע בקבלת ההחלטה, יש בו כדי ללמד כל
19 פגם.

20
21 ובמה הדברים אמורים?

22 כאשר השיקול היחיד העומד בפני קצין המשטרה הינו ביצוע העבירה, אזי המסקנה המתבקשת היא
23 כי באופן גורף, בכל מקרה בו ישנן ראיות גולמיות לביצוע עבירה המופיעה בתוספת הרביעית או
24 השביעית, יוביל הדבר להחלטתו לפסול הרישיון.

25
26 קביעה מסוג זה, יש בה משום פגם מהותי בהליך המנהלי ובתקינותו של הליך השימוע אשר, ככל
27 הנראה, תוצאותיו נקבעות מראש על ידי קצין המשטרה, עת בוצעה עבירה.

28
29 כפי שכבר נקבע בפסיקת בית המשפט העליון, ישנה חובה על הרשות לשקול עמדתה באופן אמיתי
30 וללא דעה קדומה, ואל לרשות לבצע השימוע רק כדי לצאת ידי חובתה ולמראית עין.

31 בית המשפט יכול להורות על פסילתו של שימוע אשר נראה כי נעשה למראית עין (ראה לעניין זה בג"ץ
32 701/81 מלאך נגד יושב ראש הוועדה המחוזית לתכנון ובניה.).

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

02 יולי 2017

בפ"מ 17-06-12169 וונדמו נ' מדינת ישראל

בבג"ץ 2911/94 באקי נגד מנכ"ל משרד הפנים, קבע כבוד השופט זמיר.... כך מתחייב גם מן המהות של המשטר הדמוקרטי, שבו הרשות המנהלית נושאת בתפקידה כנאמן ציבור".

מעבר לפגם מהותי זו בהליך המנהלי, גם בבואי לדון בבקשה לביטול הפסילה המנהלית, עלי לבחון ולהשתכנע שביטול הפסילה לא יפגע בביטחון הציבור.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ובחנתי את חומר הראיות, מצאתי כי, במקרה זה אין ראיות המעידות על מסוכנות הנשקפת מהשיב, ועל כן סבורה אני כי ניתן להשיב למבקש את רישיון הנהיגה כבר כעת, בהתחשב בתקופת הפסילה אותה ריצה עד כה.

למכלול השיקולים ששקלתי נוספו גם נסיבותיו האישיות של המבקש, כפי שהוצגו בפני בדיון ואשר היה בהן כדי לאזן את החלטת קצין המשטרה, ביחס לנסיבות העבירה ומידת המסוכנות הנשקפת מהמבקש ואשר עשויות להמיט אסון כלכלי על משפחתו אשר תלויה בו באופן מוחלט.

סיכומי של דבר – הבקשה מתקבלת.

אני מורה על השבת רישיון הנהיגה למבקש עוד היום.

ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ז, 02/07/2017 במעמד הנוכחים.

ליאת שמיר הירש, שופטת

ב"כ המשיבה:

אבקש עיכוב ביצוע של ההחלטה וזאת על מנת שאוכל לקיים את זכות הערעור הקבועה בסעיף 49.

החלטה

מורה על עיכוב ביצוע החלטה זו עד למחר, יום 3.7.17 בשעה 15:00.

ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ז, 02/07/2017 במעמד הנוכחים.